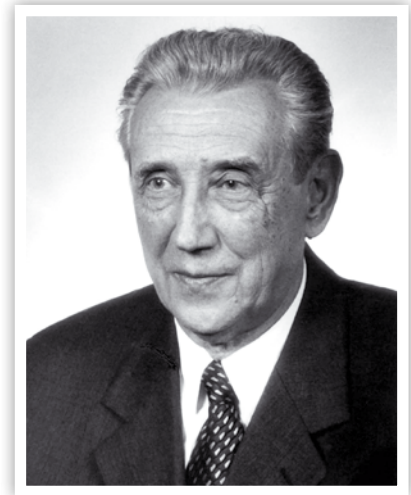

prof. dr hab. n. med. **Bazyli Bogorodzki** (1929–2011)

Amicum perdere est damnorum maximum

Prof. dr hab. n. med. Bazyli Bogorodzki urodził się 17 czerwca 1929 r. w Baranowiczach w rodzinie inteligentnej. Lata dzieciństwa i wczesnej młodości Profesora przypadły na czas II wojny światowej i okupacji, co nie pozostało bez wpływu na Jego dalsze losy. Wojenne wędrówki zakończył w Łodzi, gdzie znalazł przystań życiową, tu studiował, założył rodzinę i pracował do emerytury. W 1947 r., po uzyskaniu świadectwa maturalnego w XIX Liceum Ogólnokształcącym, podjął studia na Wydziale Lekarskim łódzkiej Akademii Medycznej. Dyplom lekarza uzyskał w 1953 r. Pracę zawodową rozpoczął w 1954 r. w Wojewódzkiej Przychodni Specjalistycznej w Łodzi, w której był etatowo zatrudniony do 1969 r. W latach 1954–1959, w ramach oddelegowania do Kliniki Okulistycznej AM w Łodzi, uzyskał specjalizację pierwszego stopnia w zakresie okulistyki w 1955 r. i drugiego stopnia – w 1959 r. Od 1960 r. do 1963 r. pracował na Oddziale Okulistyki Dziecięcej w Szpitalu im. J. Korczaka na stanowisku zastępcy ordynatora. Był jednocześnie współtwórcą tego pierwszego w Łodzi oddziału okulistyki dziecięcej. Wspominając pierwsze lata pracy zawodowej w trudnych czasach powojennych, w warunkach braku sprzętu i kadr, z sentymentem mówił o tamtym czasie. Szczególnie utkwiły Mu w pamięci koleżeńska postawa i życzliwość lekarzy, z którymi współpracował, wyjazdy w teren organizowane w celu zwalczania panującej wówczas jaglicy, służba wojskowa. Nawiązane wówczas przyjaźnie przetrwały próbę czasu. W 1969 r. po wygraniu konkursu objął stanowisko ordynatora Oddziału Chorób Oczu w Szpitalu Wojewódzkim w Zgierzu, który zorganizował od podstaw i prowadził do 1988 r. Pełnił w tym czasie także inne ważne funkcje kierownicze w tym szpitalu. W 1988 r. podjął kolejne wyzwanie zawodowe – przeszedł do Centrum Zdrowia Matki Polki w Łodzi, które należało wówczas do najważniejszych, nowoczesnych centrów medycznych w kraju. Był twórcą, organizatorem i wieloletnim ordynatorem nowo powstałego oddziału okulistyki o profilu pediatrycznym. W 1993 r. w wyniku postępowania konkursowego został powołany na stanowisko kierownika Katedry i Kliniki Chorób Oczu AM w Łodzi, w której pracował do czasu przejścia na emeryturę w 1999 r. Łącząc pracę klinicysty z zainteresowaniami naukowymi, zdobył w czasie kolejnych lat zatrudnienia stopnie i tytuły naukowe.

Działalność zawodowa Profesora Bazylego Bogorodzkiego przebiegała spójnie z Jego karierą naukową. Był promotorem 4 prac

doktorskich i opiekunem 2 rozpraw habilitacyjnych. Opublikował 89 prac w piśmiennictwie krajowym i zagranicznym, w tym 3 rozdziały książkowe. Wykształcił 30 specjalistów okulistyki pierwszego i drugiego stopnia. Przez wiele lat pełnił funkcję wojewódzkiego i regionalnego specjalisty w dziedzinie okulistyki. Czynnie uczestniczył w pracach Polskiego Towarzystwa Okulistycznego, którego był członkiem honorowym od 2001 r., był wiceprzewodniczącym Zarządu Oddziału Łódzkiego PTO i wiceprzewodniczącym Sekcji Soczewek Kontaktowych, członkiem European Society of Cataract and Refractive Surgeons – ESCRS oraz European Contact Lens of Ophthalmologist – ECLSO. Wśród najważniejszych wyróżnień, które otrzymał, były: wyróżnienie Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal 50-lecia Łódzkich Wydziałów Medycznych.

Aktywność życiową i zawodową zachował do końca, prowadził praktykę prywatną, ciesząc się zaufaniem, szacunkiem i sympatią chorych, których leczył kolejne pokolenia.

Wspomnienie o Profesorze Bazylim Bogorodzkiem nie byłoby pełne bez przypomnienia Jego wyjątkowej osobowości. Był szlachetnym, dobrym człowiekiem, otwartym na potrzeby innych ludzi, służył im bezinteresowną pomocą. Był wspianym lekarzem, oddanym bez reszty swej pracy. Ci z nas, którzy mieli zaszczyt pracować z Profesorem, podziwiali Jego intuicję lekarską, talent i wielką kulturę osobistą, którą zachowywał w każdej sytuacji. Nie było łatwo zdobyć zaufanie Profesora Bogorodzkiego, ale jeśli tak się stało, czuliśmy się wyróżnieni i pielęgowaliśmy tę przyjaźń. Miał silnie rozwinięte zdolności manualne i zmysł techniczny. Te umiejętności były pomocne nie tylko w Jego pionierskich działaniach w dziedzinie kontaktologii (niektórzy pacjenci noszą nadal aplikowane przez Niego przed wielu laty soczewki kontaktowe), ale także w codziennej pracy na oddziale lub w różnych nieprzewidzianych sytuacjach losowych. Jego pasją pozazawodową był brydż, spotkania brydżowe w zaprzyjaźnionym gronie stanowiły rytuał, od którego praktycznie nie było odstępstw.

Profesor Bazyli Bogorodzki miał wiele planów, które zamierzał zrealizować, niestety niespodziewana choroba i śmierć okazały się silniejsze. Pamięć o Nim zachowamy w naszych sercach.

*Mirostawa Gratek
Andrzej Stankiewicz*